

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji E(2005) 2706 wersja ostateczna z dnia 14 września 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach prywatyzacji greckiego państwowego przewoźnika lotniczego („Olympiaki Aeroporia”) utworzono nową spółkę pod nazwą „Olympiakes Aerogrammes” („NOA”), która przejęła działalność w zakresie przelotów, podczas gdy spółka pod nazwą „Olympiaki Aeroporia-Ypiresies AE” („OA”, nowa nazwa dawnego przewoźnika) zachowała prowadzenie działalności w pozostałym zakresie, w szczególności usługi naziemne oraz usługi konserwacji i naprawy statków powietrznych. W zaskarżonej decyzji Komisja uznała, że pomoc państwa przyznana NOA i OA jest niezgodna z Traktatem z powodu:

- ponoszenia przez NOA niższych opłat za podnajem statków powietrznych niż opłaty przyjęte we właściwym leasingu finansowym, na niekorzyść państwa greckiego oraz OA,
- zawyżenia wyceny wartości aktywów NOA w chwili utworzenia spółki,
- przekazania przez państwo greckie majątku pieniężnego na rzecz OA oraz dokonania przez nie, w miejsce OA, zapłaty niektórych rat kredytu oraz niektórych opłat leasingowych,
- wykazywania ciągłej tolerancji przez państwo greckie wobec OA w odniesieniu do zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenie społeczne.

W swojej skardze Republika Grecka kwestionuje — po pierwsze — część decyzji odnoszącą się do opłat za najem statków powietrznych ponoszonych przez NOA. Skarżąca utrzymuje, że nie wystąpiła tu pomoc państwa, a zatem zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 1 WE. Zdaniem skarżącej zarówno OA, jak i państwo greckie działały tak, jak postępowałyby rozsądny uczestnik obrotu gospodarczego, a ponadto opłaty ponoszone przez NOA odpowiadają cenom rynkowym. W związku z tym Republika Grecka wskazuje na naruszenie obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

W odniesieniu do części decyzji odnoszącej się do wartości aktywów NOA Republika Grecka uważa, że Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny ilości aktywów OA przekazanych na rzecz NOA oraz że nie przedstawiła ona uzasadnienia wniosków wyciągniętych przez siebie w tej kwestii. W każdym razie skarżąca jest zdania, że brak jest również uzasadnienia w odniesieniu do części zaskarżonej decyzji odnoszącej się do niespełnienia przesłanek przyznania pomocy na rzecz wspomagania przedsiębiorstw oraz zastosowania art. 87 ust. 3 WE, a

ponadto zaznacza, że Komisja w tej kwestii popełniła błąd w ocenie prawnej.

W odniesieniu do zapłaty przez państwo greckie niektórych rat kredytu oraz niektórych opłat leasingowych skarżąca wskazuje, że dokonała tych płatności w związku z ciążącym na niej zobowiązaniem z tytułu poręczenia, na podstawie poręczenia udzielonego przed wydaniem wspomnianej decyzji Komisji, w której płatności te są również objęte zabezpieczeniem. Zdaniem Republiki Greckiej po zapłacie wspomnianych kwot na podstawie prawa greckiego przeprowadzono postępowanie w celu dokonania zajęcia w stosunku do OA. W oparciu o powyższe stwierdzenia skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona oraz że zawiera ona oczywiście błędną ocenę prawną.

W odniesieniu do części decyzji stanowiącej, że NOA jest następcą prawnym OA, Republika Grecka przedstawia serię argumentów odpierających twierdzenia Komisji i na tej podstawie wskazuje na naruszenie art. 87 ust. 1 WE, art. 88 ust. 2 WE oraz brak uzasadnienia.

Republika Grecka wskazuje również na naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz zasady dobrej administracji, ponieważ — zdaniem skarżącej — nie umożliwiono jej wyrażenia swojego stanowiska w przedmiocie opinii sporządzonej przez niezależnych ekspertów na żądanie Komisji. Republika Grecka wskazuje wreszcie na naruszenie zasady proporcjonalności oraz brak uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nakazuje odzyskanie pomocy przyznanej w latach 2002-2004, również od NOA, która jednak rozpoczęła działalność dopiero w dniu 11 grudnia 2003 r.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2005 r. — Endesa przeciwko Komisji**(Sprawa T-417/05)**

(2006/C 22/38)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Endesa, S.A. [Przedstawiciele: adwokaci M. Merola, M. Odriozola, S. Baxter i M. Muñoz de Juan; J. Flynn, QC, Barrister]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 15 listopada 2005 r. w sprawie COMP/M.3986 Gas Natural przeciwko Endesa

Zarzuty i główne argumenty

Celem skargi jest stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2005 r. uznającej, że publiczna oferta nabycia ogłoszona przez Gas Natural SDG, S.A w dniu 5 września 2005 r. z zamiarem nabycia 100 % udziałów w Endesa S.A. nie stanowi koncentracji o wymiarze wspólnotowym.

Tytułem wstępnym skarżąca zarzuca popełnienie licznych uchybień proceduralnych. W tym względzie, po pierwsze, twierdzi ona, że zaskarżona decyzja powinna być zostać wydana przed wydaniem decyzji dotyczącej wniosku o odesłanie przewidzianego w art. 22 rozporządzenia o koncentracjach, biorąc pod uwagę, iż z brzmienia tego przepisu wynika, że decyzje dotyczące takich wniosków powinny dotyczyć koncentracji, które nie przekraczają progów ustanowionych w regulacji lub regulacjach krajowych i które nie mają wymiaru wspólnotowego.

Po drugie, skarżąca zarzuca Komisji brak przejrzystości przeprowadzonego postępowania oraz wynikające z tego faktu naruszenie jej prawa do obrony.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja powinna była zwrócić się o zawieszenie postępowania krajowego toczącego się równoległe przed władzami krajowymi. Skarżąca jest zdania, że brak jakiegokolwiek wniosku w tym zakresie stanowi poważne uchybienie proceduralne z punktu widzenia podstawowych zasad rządzących systemem kontroli koncentracji.

W odniesieniu do istoty sprawy skarżąca zarzuca naruszenie pewnych artykułów rozporządzenia (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ oraz wystąpienie oczywistych błędów w ocenie. W pierwszej kolejności twierdzi ona zatem, że decyzja stoi w sprzeczności z ustanowionymi w rozporządzeniu o koncentracjach przepisami dotyczącymi kompetencji, ponieważ zmierza ona do przesunięcia na Endesę ciężaru dowodu w zakresie określenia wspólnotowego wymiaru koncentracji, co jest oczywiście niezgodne z bezwzględny charakterem przepisów ustanawiających wyłączne kompetencje Komisji.

Skarżąca twierdzi następnie, że nie uwzględniając skonsolidowanych sprawozdań finansowych Endesy za ostatni rok księgowy, prawidłowo sporządzonych zgodnie ze wspólnotowymi normami dotyczącymi księgowości, obowiązującymi w momencie koncentracji (NIC/NIIIF), Komisja naruszyła art. 5

rozporządzenia o koncentracjach, odstępując od swej dotychczasowej praktyki i naruszając zasady zawarte w komunikacie w sprawie obliczania obrotu.

Skarżąca dodaje, że — w zakresie dotyczącym korekt rozpatrywanych w decyzji z punktu widzenia komunikatu w sprawie obliczania obrotu — wiele z tych korekt zostało dokonanych w ramach ścisłego stosowania obowiązujących przepisów wspólnotowych dotyczących księgowości i nie należy ich niesłusznie utożsamiać z korektami dokonywanymi na podstawie art. 5 rozporządzenia o koncentracjach. W każdym razie wszystkie korekty rozpatrywane w decyzji powinny być zostać uznane, gdyż ich celem jest określenie rzeczywistej wartości finansowej przedsiębiorstw stanowiących przedmiot koncentracji.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że decyzja błędnie określa wyłączne kompetencje Komisji, a zatem narusza zasadę pewności prawa i zagraża jednolitemu stosowaniu rozporządzenia o koncentracjach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2005 — Investire Partecipazioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-418/05)

(2006/C 22/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Investire Partecipazioni S.p.A.(Włochy) [Przedstawiciel(-e): adwokaci Gian Michele Roberti i Alessandra Franchi]

Strona pozwana: Komisja

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji WE nr 08405 z dnia 11 sierpnia 2005 r. i decyzji uzupełniającej nr 08720 z dnia 23 sierpnia 2005 r.,